

РЕШЕНИЕ

№ 18080

гр. София, 26.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 18.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

като разгледа дело номер **2001** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Е. З. Р. от [населено място] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2253 – 176 от 08.02.2024 г., издадена от старши полицай Н. П. М. в група „ООР“, сектор „ОП“ в 01 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

С жалбата се иска отмяна на заповедта, като се оспорват фактите описани в нея. Жалбоподателят твърди, че на посочените в заповедта дата и час не е управлявал автомобила си, а е бил спрял на ул.Г. М., пред магазин „Промаркет“ и е престоявал в автомобила. Сочил, че по разпореждане на полицейски служители, които му казали, че няма право да спи в автомобила си, е извършил обратен завой, след което му била извършена проверка за употреба на алкохол и след няколко проби уреда отчел алкохолна концентрация с различни стойности. Иска отмяна на заповедта.

В проведеното открито съдебното заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата. Прави искане за събиране на гласно доказателство, уважено от съда. В позиция по същество моли за отмяна на оспорената заповед по съображения, изложени в жалбата.

Ответникът – старши полицай Н. П. М. в група „ООР“, сектор „ОП“ в районното управление при Столична дирекция на вътрешните работи, се представлява от

пълномощник - юрк. М. Г., която оспорва жалбата. В позиция по същество моли жалбата да се отхвърли, като неоснователна. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно призовани, не изпращат представител.

Административен съд – София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 08.02.2024 г. от Н. П. М. на длъжност старши полицаи в група „ООР“, сектор „ОП“ в 01 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи и колегата му – М. М. М. били на работа и около 22.50 часа били изпратени на проверка по сигнал за нарушаване на нощната тишина от шум от работещ двигател на автомобил, паркиран на ул.Г. М. в [населено място]. При пристигане на адреса установили паркиран лек автомобил марка М. с рег. [рег.номер на МПС] , с работещ двигател, в който на мястото на водача бил Е. З. Р.. Полицейските служители предупредили Р., че не трябва да форсира двигателя на автомобила, защото с издавания шум пречи на живущите в сградата, до която е престоявал в автомобила. Р. им обяснил, че няма къде да спи и затова спи в автомобила си. След отправеното предупреждение, полицейските служители си тръгнали с патрулния автомобил. Малко след като потеглили, забелязали автомобила, управляван от Р. да се движи срещу тях по ул.Г. М. след извършен обратен завой. Тъй като при предупреждението да не нарушава нощната тишина били установили, че видимо Е. Р. е употребил алкохол, го спрели за проверка. Поради липса на техническо средство за проверка на употребата на алкохол от водачи на МПС, уведомили колегите си от ОПП-СДВР, които пристигнали на място. На Р. е извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с № ARBA 0147, при която проба № 1947 в 22,53 часа отчела концентрация на алкохол 1,17. На Р. е издаден талон за изследване № 0179236 за даване на кръвна проба, със 7 бр. холограмни стикери към него с № 0179236, който му бил връчен в 00.10 часа на 09.02.2024г. със срок за явяване в МБАЛ „Света А.“ до 40 минути от връчването на талона. Е. Р. не се явил да даде кръв.

За извършеното нарушение на водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 778265/08.02.2024г., който му бил връчен след съставянето му на 08.02.2024г. С издаването на АУАН били иззети свидетелството за управление на МПС на Р. с №[ЕИК], както и свидетелството за регистрация на МПС с №[ЕИК] и регистрационните табели на автомобила.

Въз основа на АУАН е издадена оспорената в настоящето производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 2253 – 176 от 08.02.2024 г., с която на Е. Р. е наложена принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца, на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП.

По искане на жалбоподателя съдът допусна събирането на гласни доказателства, като извърши разпит в качеството на свидетел на Р. Н. С., посочена от жалбоподателя като свидетел-очевидец. От показанията на св. С. се установява, че живее в[жк], но е била на гости и е видяла как полицаите са свалили регистрационните табели на автомобила на Е. Р. - марка „М.“. Свидетелката посочва мястото, където е бил спрян автомобила - на улицата пред магазин „ПроМаркет“. Свидетелката била излязла да пуши пред блока, в който е била на гости, като видяла Е. и е чула как се кара с полицаите.

Съдът кредитира тези свидетелски показания като дадени от незаинтересовано от

изхода на спора лице, кореспондиращи в частта за датата и мястото и за действията на полицейските служители с писмените доказателства по делото.

По искане жалбоподателя, съдът му предостави възможност да даде обяснения като страна. От обясненията на жалбоподателя се установява, че на 09.02.2024 г. е бил 24 часа на работа като охранител на [улица] пред магазин „Промаркет“. Към 22-23 часа си е тръгнал от работа, тъй като не се е чувствал добре е престоявал в колата си. Дошъл е полицай, който е почукал на прозореца, за да бъде свален и го е попитал защо спи в колата, след което му е казал, че не може да спи там. Полицаят е взел документите за проверка, а в това време другия полицай е започнал да сваля регистрационните табели на автомобила. Жалбоподателят се е противопоставил, но полицаите му казали да се отдръпне на 5 метра от колата. След като свалили номерата, му направили три пъти проверка за употреба на алкохол с дрегер, която отчела различни стойности. Полицаите са му дали талон за даване на кръв и 7 броя стикери. Е. Р. не е отишъл да даде кръв, защото е било късно и не е разполагал с пари, за да си извика такси.

Съдът допусна до разпит в качеството на свидетел М. М. – посочен като свидетел в АУАН № 778265. От показанията на свидетеля се установява, че на 08.02.2024г. бил на работа с колегата си Н. М. и се отзовали на сигнал за нарушаване на нощната тишина на ул.Г. М.. На посоченото място установили Е. Р. в автомобила му, престояващ пред сграда, с работещ двигател. Възприели, че видимо Р. е употребил алкохол и след като им казал, че няма къде да спи и затова е в колата си, го предупредили да не форсира двигателя, защото вдига шум и пречи на живущите в сградата. След като си тръгнали с полицейския автомобил, забелязали Р. да прави обратен завой с автомобила си и да се движи по ул.Г. М. срещу тях. Спрели го за проверка, при която с техническо средство установили, че управлява след употреба на алкохол с концентрация 1,17. От колегата му М. е съставен АУАН на Е. Р. за управление на МПС след употреба на алкохол. Свидетелят отрича да се разпореждали на Р. да премества автомобила си и да извършва обратен завой. Свидетелят посочва и че при тази проверка, на пагона на униформата си е имал камера, която записва действията му и това обстоятелство е отразено в издадената от него докладна записка от 08.02.2024г.

Идентични са и обясненията на ответника в производството – Н. П. М..

Съдът кредитира показанията на свидетеля М., тъй като същите кореспондират с писмените доказателства по делото.

Съдът не дава вяра на обясненията на жалбоподателя за действията на полицейските служители, изразяващи се в разпореждане към него да направи обратен завой с автомобила си, за да може да го спрат и му извършат проверка, тъй като същите са лишени от житейска логика, противоречат на останалите доказателства единствено в тази им част и поради това са недостоверни като защитна позиция на жалбоподателя.

Предвид изложеното съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2253 – 176 от 08.02.2024 г., издадена от старши полицай Н. П. М. в група „ООР“, сектор „ОП“ в 01 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи. С оглед конкретизацията в жалбата и в обяснението на жалбоподателя, съдът намира че именно това е оспорения административен акт.

Жалбата е подадена в установения от чл.149, ал.1 от АПК преклузивен срок за

обжалване и отговаря на изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена в писмена форма, от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. При издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл.171, ал.1от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки: по т.1, б. „б“ от същия закон е визирана хипотезата на временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установени с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор и/или химико-токсикологично лабораторно изследване- до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В оспорената заповед за прилагане на ПАМ са посочени фактическите основания за издаването ѝ, включително дата и място на извършване на нарушението, конкретното поведение на жалбоподателя и резултатите от извършена проверка за установяване на употреба на алкохол с техническо средство, както и издаването ѝ въз основа на Акт за установяване на административно нарушение / АУАН/ № 778265. Безспорно е установено управлението на МПС след употреба на алкохол с концентрация над 0,5 на хиляда от Е. Р., като установяванията в АУАН и в оспорената заповед, не бяха опровергани от обясненията на жалбоподателя и се подкрепят от всички останали гласни и писмени доказателства, събрани в производството.

Предвид изложеното, съдът приема за доказани основанията за прилагане на принудителната административна мярка с оспорената заповед, която е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и претенцията за юрисконсултско възнаграждение от страна на ответника, жалбоподателя следва да бъде осъден да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, трето отделение, бб състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. З. Р. от [населено място] против Заповед за прилагане на

принудителна административна мярка № 2253 – 176 от 08.02.2024 г., издадена от старши полицаи Н. П. М. в група „ООР“, сектор „ОП“ в 01 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДВП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА Е. З. Р. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: